

Sękowa, krucyfiks na belce tęczowej

Krucyfiks umieszczony jest na belce tęczowej, biegnącej pomiędzy dłuższymi ścianami kościoła, nad granicą między prezbiterium a nawą. Rzeźba pochodzi z początku XVI wieku, jest dziełem nieznanego artysty, będącego pod wpływem twórczości Wita Stwosza.

Wysokość krzyża wynosi metr siedemdziesiąt centymetrów, a szerokość prawie półtora metra. Do górnej części pionowej belki, nad głową Chrystusa przybito białą tabliczkę. Znajdują się tu czarne litery INRI. Figura Chrystusa jest wysoka na metr. Wykonano ją z drewna i pomalowano. Głowę okala korona cierniowa. To pomalowany na zielono gruby wieniec upleciony z giętkich gałązek. Sterczą z nich grube, ostre kolce. O tym, jak mocno wrzynają się w skórę Ukrzyżowanego, świadczy fakt, że całe czoło pokrywa krew. Spod wieńca w falowanych puklach spływają brązowe włosy. Sięgają do ramion. Głowa jest lekko przechylona w stronę prawego ramienia. Na twarzy maluje się wyraz cierpienia i łagodnego smutku. Brwi są ściągnięte. Zamknięte powieki nie pozwalają odczytać wyrazu oczu. Po lewym policzku spływa strużka krwi, podobnie, jak po wyrazistym nosie. Usta okala brązowa broda.

Ciało Chrystusa jest prawie nagie, pomalowane farbą o beżowym odcieniu zbliżonym do koloru skóry. Ręce przytwierdzono do ramion krzyża grubymi gwoździami. Przebijają one środek dłoni. Z tych ran spływają strugi krwi, które ciągną się wzdłuż całych ramion, aż do pach i płyną dalej, z boku klatki piersiowej. Na niej pod skórą zarysowują się wyraźne linie żeber, poniżej mięśnie brzucha. Po klatce piersiowej także ścieka krew płynąca z głowy. W prawym boku widnieje rana zadana włócznią. Krwawi ona obficie.

Biodra okala pas tkaniny przewiązanej z przodu. Jej brzegi rozchodzą się na boki, jakby rozwiewane wiatrem. Ten element pomalowano srebrną farbą.

Nogi Chrystusa mają mocno zarysowane mięśnie. Tutaj również od jasnej skóry odcina się czerwień strużek krwi. Wypływają spod tkaniny na biodrach i docierają aż za kolana. Prawa stopa opiera się o lewą. Obie przebija jeden gwóźdź. Wokół niego rana broczy krwią.

Skrót na tabliczce pochodzi od łacińskich słów IESUS NAZARENUS REX IUDAEORUM [Jezus Nazarenus Reks Iudeorum]. Oznacza to: Jezus Nazarejczyk Król Żydowski. W 19 rozdziale Ewangelii według świętego Jana, w wersetach od 19-20, mowa jest o tym, że taki napis umieszczono na krzyżu w 3 językach: hebrajskim, łacińskim i greckim. W ten sposób Piłat podał powód, dla którego wydał wyrok śmierci na Jezusa.